

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

Vi skal nu til at behandle en sag, som har medført megen debat. Det her er ikke en sag, der er klarert efter mørkets frembrud, men det er snare-re tyveri ved højlys dag.

Og det, det handler om, er jo selvfølgelig, at man vil forringe pensionsmulighederne for dem, der har mindst i forvejen. Derfor er Socialdemokratiet klart imod det her lovforslag, fordi det stopper den omfordeling, der var i Den Særlige Pensionsopsparring.

I Danmark er der ellers behov for, at vi har nogle ordninger, der er med til at sikre de lavtlønnede en ekstra pensionsmulighed. På den baggrund her kan vi allerede nu forudse, at vi vil få et nyt proletariat blandt de kommende pensionister.

Det er et faktum, at kvinderne i dette land har 12 pct. mindre i lønindtægt end deres mandlige kollegaer, og alene af den grund får kvinderne jo derfor en lavere pension. Vi ved også, at det er kvinderne, der bliver ramt af deltidsforslaget, og vi ved også, at det er 50 pct. af de kvindelige lønmodtagere, der hidtil har fået godskrevet mere, end de har indbetalt. Så forslaget her er jo meget kvindejendsk.

I øvrigt er det generelt sådan, at en lang række af de forslag, vi har til behandling på arbejdsmarkedsområdet, rammer skævt i forhold til ligestillingen, fordi kvindernes muligheder på arbejdsmarkedet bliver meget forringede.

Det er meget, meget svært at se, hvad regeringen vil med det her lovforslag ud over at lave sådan en omvendt Robin Hood-ordning, der tilgodeser dem, der har mest i forvejen. Vi ved, at kassedamen vil få 50.000 kr. mindre i pension, og at ministeren vil få 300.000-400.000 kr. mere, når de to kommer frem til pensionsalderen.

Så det her er den negative del af det, vi har set, som V og K med deres støtteparti, Liste O, har lagt frem i Folketinget. Man har ellers sagt, at man vil værne om de små i samfundet. Det skal vi se reelt politisk på her, men det viser sig, at man tager fra dem, der har mindst, og giver til dem, der har mest i forvejen.

Kl. 16.05

Regeringen vil selvfølgelig med det her forslag opnå noget, den kan prale af i den kommende valgkamp, for når man laver stop for omfordelingen i denne her særlige pensionsopsparring, så falder skatte trykket med 1 pct.

Det er sikkert det eneste, regeringen har haft i tankerne, altså at opnå noget ud fra den positive vinkel, men for landets kommende pensionister, især dem, der har mindst, især kvinderne, betyder det, at de får mindre ud af det.

Hvad regeringen har tænkt sig at sætte i stedet for det, hører vi ingenting om. Det bliver jo meget spændende at se, hvad man har i posen i efterårets forhandlinger om en kommende finanslov, for man kan dårligt tage mere fra en gruppe, som har mindst i forvejen. Derfor stemmer Socialdemokratiet imod det her forslag om at stoppe Den Særlige Pensionsopsparring.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil spørge den socialdemokratiske ordfører: Hvad er det, der er sket i Socialdemokratiet siden 1998, hvor den daværende socialdemokratiske ordfører her fra Folketingets talerstol fremsatte følgende læresætning om det forslag, vi behandler i dag.

Der sagde den socialdemokratiske ordfører om sådan et forslag: Som udgangspunkt finder jeg det dog rimeligt nok, at man kan opspare individuelt, og jeg mener, at det er en logisk følge af et system, hvor man siger, at alle opsparer 1 pct. af deres indkomst, at der vil være forskel på, hvad folk sparer op.

Hvad er det, der har ændret sig i Socialdemokratiet? Hvad bygger disse vise ord på? Hvad var det for en viden? Hvad er det, der har ændret sig?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Vil hr. Bjarne Laustsen ikke lige komme herop og redegøre for, hvad det var for en ordning, som den tidligere regering indførte i efteråret 1997?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Ja, man nævner alle tallene, og der er jo heller ikke sket meget hos Venstre siden 1997 og 1998, det er der faktisk ikke. Der er heller ikke sket meget hos Venstre, siden vi havde førstebehandlingen af dette lovforslag. Det var nøjagtig de samme ting, man fremkom med.

Da vi lavede opsparringen på den ene procent, kunne vi jo ikke komme igennem med at lave en omfordeling. Det kunne vi så i 1998, hvor vi lavede den omfordeling. Det har klart været vores politik, at vi gerne vil tilgodese en bestemt gruppe.